

In onze editie van 6 augustus j.l. heeft ds. J. M. Snoek onder meer geschreven dat Israël Palestijnse gevangenen zou martelen in het Shmuel Harofeh-ziekenhuis te Beer Yaacov. Ds. Snoek citeerde het maandblad 'Israel and Palestine', dat uitgegeven wordt door Maxim Chilan. Miryam Shomrat,

eerste secretaris van de Israëlische ambassade te Den Haag, weerlegt de aantijgingen, en neemt het ds. Snoek kwalijk dat hij zou hebben nagelaten de kwaliteit en de gezindheid van zijn bronnen na te gaan en te verifiëren.

Israël martelt niet

door Miryam Shomrat

Na eerst bij de lezer zijn geloofwaardigheid te hebben gevestigd met een verhaal over de manier waarop hij jaren geleden in Syrië ontdekte dat twee Israëlische krijgsgevangenen daar niet werden gemarteld en hoe hij dit nieuws naar Israël bracht, heeft dominee J. M. Snoek in uw krant van 6 augustus een aantal beschuldigingen aan het adres van Israël geuit als zou er sprake zijn van mishandeling en zelfs foltering van Palestijnen die in Israëlische gevangenschap zijn geraakt. Ds. Snoek had er verstandiger aan gedaan zijn informaties degelijk te controleren eer hij er publiekelijk uiting aan gaf. Nu hij dit heeft nagelaten is hij helaas afgegaan op dubieuze informatie die er kennelijk op gericht was de reputatie van Israël te schaden, met het gevolg dat hij zo de naam van Israël in het bevriende Nederland schade heeft toegebracht.

Goede naam

Het is niet toevallig dat Israël, in tegenstelling tot een reeks Arabische landen inclusief Syrië, in de loop van een ruim dertig jaar durende oorlogssituatie, in de wereld een goede naam heeft weten te houden op het vlak van de behandeling van gevangenen.

Egyptische militairen die in 1956, 1967 en/of 1973 in Israëlische gevangenschap zijn geraakt, hebben uitgebreid getuigenis afgelegd van de goede behandeling welke hun ten deel is gevallen. In 1967 vluchtten veel Egyptische soldaten in paniek de Sinaiwoestijn in en Israëlische helikopters werden toen ingezet voor reddingsmissies. Het is waarlijk geen wonder dat in 1970 toen het leger van de Jordaanse koning Hoessein PLO-vechters achtervolgde, zij in doodsnood de rivier de Jordaan over vluchtten in de wetenschap dat zij door de Israël's beter behandeld zouden worden dan door hun Jordaanse „broeders”. Probleem bij de beschuldigingen die ds. Snoek heeft overgeschreven, is dat het hier gaat om informatie die gebaseerd is op, zoals de schrijver zelf opmerkt, „geruchten”. De vraag die hij zich had moeten stellen was in hoeverre deze „geruchten” een grond van waarheid zouden kunnen bevatten.

Anti-zionist

Ds. Snoek citeert met nadruk „de Joodse Israëlï Maxim Chilan” zonder te vermelden dat deze berichtgever tot een kleine extreem linkse anti-zionistische groepering behoort.

De aantijging van deze „Joodse” (sic) Israëlï dat in het Shmuel Harofeh-hospitaal voor chronisch zieken gemarteld zou worden, is méér dan onzinnelijk. De staf van dit ziekenhuis bestaat uit mensen wier medische bekwaamheid en integriteit elke vergelijking kunnen doorstaan. Het staat elke journalist vrij om feiten in Israël zelf te controleren.

Uiteraard is dat in een ziekenhuis, met het oog op medische ethiek, soms lastiger maar de artsen van het ziekenhuis laten toch geen twijfel bestaan dat de beschuldiging onzin is. Te bewijzen dat een bewering onwaar is, is desondanks natuurlijk vaak lastiger dan het omgekeerde. Welnu, dat de beschuldiging wél waar is, is door niemand aangetoond.

Wat onwaarheid betreft ligt dat anders met de door ds. Snoek aangehaalde aantijging van dokter Steinar Berge en kinderverzorgster Oyvind Møller waarvan hij schrijft „ik zou blij zijn als dit soort berichten (over toestanden in een krijgsgevangenkamp) zouden blijken te berusten enkel en alleen op kwaadaardige laster.” Een Noorse journalist, Fredrik Schjander van de krant Dagbladet is in Libanon de beschuldiging nagegaan. Op 13 juli verscheen in het Noorse blad een verslag met onder meer deze tekst: „Het is absoluut niet juist dat Israëlische soldaten gevangenen na de invasie van de stad Sidon mishandelden of gemarteld hebben, zoals de twee Noren, Steinar Berge en Oyvind Møller hebben beweerd. Dit werd gezegd door een prominente Libanees die zelf zeven dagen lang geïnterneerd was in nabijheid van de twee Noren gedurende de 48 uur dat zij op het schoolplein in Sidon werden vastgehouden. De naam van de Libanees is Salim Mamlook, administratief directeur van het grootste ziekenhuis in Sidon.” De volledige tekst van dit artikel uit het Noorse dagblad is door de ambassade van Israël in Den Haag vertaald in het Nederlands en is naar de redacties van een groot aantal bladen, ook Trouw, gezonden.

Dit omdat de beschuldigingen van beide Noren in verschillende kranten waren verschenen. Geen enkel medium heeft, voor zover ons bekend, de moeite genomen de weerlegging van de Noorse journalist af te drukken.

Beledigend

Een volgend punt dat ds. Snoek aansnijdt is de behandeling van PLO-terroristen door Israël. Het feit dat de Israëlische regering Palestijnse geïnterneerden niet als krijgsgevangenen beschouwt, is allicht geen reden hen daarom te behandelen op een wijze die in strijd is met de conventies van Genève. Dit te suggereren, zoals ds. Snoek heeft gedaan, is zowel beledigend als ook in strijd met de werkelijkheid. Israël behandelt de PLO-gevangenen volgens de humanitaire beginselen zoals neergelegd in de vierde Conventie van Genève die betrekking heeft op bescherming van burgergedetineerden.

Bovendien hebben vertegenwoordigers van het internationale Rode Kruis toegang tot de kampen waar leden van de PLO gevangenen gehouden worden. Zij hebben in tegenstelling tot wat ds. Snoek beweert de mogelijkheid de kampen te inspecteren en de gevangenen te bezoeken.

Wat de PLO doet met gevangen Israël's is intussen een in de internationale pers vermeld feit waarvan ds. Snoek helaas geen melding maakt. Op een gegeven ogenblik raakten tijdens de eerste gevechten in Libanon zestien Israëlische soldaten vermist. Toen de Israëlische troepen de stad Tyrus bereikten en de rust daar weerkeerde werd het lot van vijf van deze vermisten duidelijk.

Hun lichamen werden aangetroffen in de lokale PLO-kwartieren: zij waren in koelen bloede gedood met schoten in de rug. Het lot van een andere Israëlische militair, luitenant-kolonel Geiger, was zo mogelijk nog tragischer: hij werd met slagen gedood, aan zijn voeten opgehangen in een waterput gevonden. Dit is even wreed als de manier waarop het Syrische leger „afgerekend” heeft met twee piloten van een Israëlische Phantom-straaljager die zichzelf met hun schietstoel poogden te redden: zij werden bungeleand aan hun parachutes onder vuur genomen. Syrië - dat een geregeld leger heeft - schond hiermee evident de Conventies van Genève. Het is opmerkelijk dat ds. Snoek dit in de internationale pers gemelde geval van misdadige behandeling niet noemt. Zou dat komen doordat de Nederlandse pers er, merkwaardigerwijs, geen melding van heeft gemaakt? Ds. Snoek citeert steeds buitenlandse bronnen - dit kan dus de reden niet zijn. Hij moge in Israël gewoond hebben, Hebreeuws spreken en schrijven, een fair beeld heeft hij helaas niet geschetst.

Intimidatie

Ds. Snoek schrijft: „Zolang Israël de Palestijnse Bevrijdingsorganisatie beschouwt als alleen maar een bende terroristen waarmee niet te onderhandelen valt, zolang zal er geen vrede zijn in het Midden-Oosten.” In werkelijkheid zal er geen oplossing zijn voor het Palestijnse vraagstuk zolang de PLO-terreur de redelijke en pragmatische denkende Palestijnen intimideert en die uit vrees voor de PLO niet over eigen rechten en toekomst durven te onderhandelen met Israël.

Israël's optreden in Libanon opent voor het eerst sinds de vrede met Egypte een mogelijkheid om de impasse in het Israëlisch-Arabisch conflict tot een doorbraak te leiden. Ook geeft dit optreden Libanon de kans om opnieuw een soevereine staat te worden.

Miryam Shomrat is eerste secretaris van de ambassade van Israël in Den Haag.